

Bruxelles, 23 decembrie 2016
(OR. en)

15819/16

**Dosar interinstituțional:
2016/0413 (COD)**

UD 281

PROPUNERE

Sursă:	Secretar general al Comisiei Europene, sub semnătura dlui Jordi AYET PUIGARNAU, director
Data primirii:	22 decembrie 2016
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2016) 825 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1889/2005

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2016) 825 final.

Anexă: COM(2016) 825 final

Bruxelles, 21.12.2016
COM(2016) 825 final

2016/0413 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a
Regulamentului (CE) nr. 1889/2005**

{SWD(2016) 470 final}

{SWD(2016) 471 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere aliniază Regulamentul privind controlul numerarului (denumit în continuare „RCN”) la normele internaționale și la cele mai bune practici în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Propunerea abordează domenii în care o evaluare a RCN a constatat că sunt posibile îmbunătățiri și pune în aplicare o serie de puncte de acțiune stabilite în Comunicarea Comisiei privind un *Plan de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului*¹.

Primul RCN a fost adoptat în 2005². Regulamentul respectiv a completat dispozițiile Directivei privind combaterea spălării banilor (denumită în continuare „DCSB”)³ prin stabilirea unui sistem de controale aplicabil persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune transportând valută sau instrumente negociabile la purtător în valoare de 10 000 EUR sau mai mult. În acest sens, regulamentul a pus în aplicare la nivelul UE standarde internaționale în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, în special o recomandare a Grupului de Acțiune Financiară Internațională în privința spălării banilor (denumit în continuare „GAFI”) cu privire la controlul mișcărilor de numerar.

O evaluare a măsurii în care primul RCN și-a atins obiectivele, informațiile primite de la statele membre, precum și evoluția standardelor internaționale pentru controlul fluxurilor transfrontaliere de numerar au determinat Comisia să concluzioneze că, deși performanța generală a regulamentului a fost bună, o serie de domenii au pus probleme și ar trebui să fie consolidate în vederea îmbunătățirii funcționării acestuia.

Mai precis, prezenta propunere urmărește să abordeze următoarele aspecte:

1. Gradul imperfect de acoperire a mișcărilor de numerar transfrontaliere

Actualul RCN impune ca persoanele fizice care intră sau ies din UE cu 10 000 EUR sau mai mult să depună o declarație în acest sens. Cu toate acestea, nu există nicio dispoziție privind numerarul care este trimis prin serviciile poștale, de transport de marfă sau de curierat. Autoritățile publice au semnalat că infractorii au recurs la trimiterea sau primirea de numerar prin intermediul unor astfel de transporturi, pentru a scăpa de obligația de a depune o declarație în temeiul RCN.

2. Dificultățile întâmpinate în schimbul de informații între autorități

Actualul RCN prevede doar că datele din declarație trebuie să fie „puse la dispoziție” de către autoritățile competente unității de informații financiare (UIF) din statul membru în care au fost colectate. Această cerință oarecum pasivă poate fi îndeplinită prin simpla punere la dispoziție a formularelor de declarație completate pentru inspectarea de către unitatea de informații financiare. Acest lucru nu este însă suficient, întrucât informațiile ar trebui să fie transmise în mod activ unității de informații financiare, pentru a-i permite să le analizeze. De asemenea, datele din declarație pot face obiectul schimbului cu autoritățile competente din alte state membre numai în cazul în care există indicii cu privire la o activitate ilegală și,

¹ COM (2016) 50 final.

² Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate (JO L 309, 25.11.2005, p. 9).

³ A se insera trimiterea

inclusiv în acest caz, schimbul este opțional. Aceasta a dat naștere la o punere în aplicare neconsecventă și la un schimb sistematic de date insuficient.

3. Imposibilitatea autorităților competente de a reține temporar sume cu valori sub prag

Actualul RCN nu permite autorităților să rețină temporar numerar atunci când acestea depistează mișcările unor sume cu valori sub prag în legătură cu care există indicii cu privire la o activitate ilegală.

4. Definiția imperfectă a „numerarului”

În conformitate cu standardele internaționale, numerarul este definit ca „valută în circulație ca mijloc de schimb sau instrumente negociabile la purtător”. Cu toate acestea, au fost semnalate cazuri în care infractorii au mutat cantități semnificative de mărfuri cu un grad ridicat de lichiditate, cum ar fi aurul, pentru a transfera valoare, astfel încât să nu fie nevoiți să depună o declarație. Declarația vamală standard nu abordează suficient acest aspect, întrucât aceasta nu surprinde detalii privind, de exemplu, originea economică sau scopul numerarului și nu este întotdeauna obligatorie. De asemenea, este esențial să se ia în considerare evoluția rapidă a criminalității și creșterea criminalității informatice, a fraudelor online și a piețelor online ilicite, care sunt facilitate de dezvoltarea pieței monedei electronice și a produselor pe care le oferă aceasta, vizând în mod specific instrumentele de plată preplătite. Extinderea definiției numerarului pentru a acoperi astfel de metode de plată este necesară pentru a elimina o lacună legislativă semnalată și motivată de agențiile de aplicare a legii⁴.

5. Sanțiuni diferite pentru nedeclarare în statele membre

Sanțiunile pentru nedeclararea numerarului variază foarte mult între statele membre. Unele dintre acestea impun sancțiuni foarte mici, care nu pot fi disuasive, în timp ce gradul de severitate al sancțiunilor aplicate în alte state membre pare să indice o presupunere automată că nedeclararea numerarului este dovada unei infracțiuni subiacente (care nu a fost încă stabilită și care ar trebui să facă obiectul unei anchete separate). Actualul RCN a impus statelor membre să notifice Comisiei sancțiunile puse în practică la momentul intrării sale în vigoare, dar nu și orice modificări ulterioare.

6. Niveluri diferite de punere în aplicare în rândul statelor membre

În temeiul actualului RCN, majoritatea statelor membre utilizează în mod voluntar același formular de declarație, dar acesta nu este obligatoriu. De asemenea, statele membre furnizează Comisiei date statistice, dar nici această acțiune, nici nivelul de detaliere a datelor nu pot fi impuse, ceea ce poate conduce la probleme în asigurarea aplicării consecvente și în evaluarea eficienței.

O altă problemă constă în sensibilizarea călătorilor cu privire la obligațiile care le revin. O astfel de sensibilizare se realizează cel mai bine de către statele membre, luând în considerare situațiile și nevoile specifice ale acestora. Comisia va reflecta cu privire la cele mai potrivite modalități de a realiza acest obiectiv și va ține legătura cu experții naționali din statele membre cu privire la această chestiune, fiind pregătită să sprijine statele membre pentru a elabora materiale adecvate.

⁴ A se vedea raportul Europol „De ce numerarul este încă rege” care este disponibil la link-ul următor: <https://www.europol.europa.eu/newsroom/news/cash-still-king-criminals-prefer-cash-for-money-laundering>

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Prezenta propunere ar trebui să fie privită în contextul cadrului UE și internațional pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

La nivel internațional, GAFI, în care Uniunea este reprezentată de către Comisie, formulează recomandări adresate jurisdicțiilor în vederea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului. Recomandările nu sunt instrumente juridice direct aplicabile, dar au greutate: evaluările reciproce ale membrilor GAFI privind conformarea sunt examinate îndeaproape și au un mare impact reputațional. Recomandarea GAFI 32 abordează chestiunea mișcărilor transfrontaliere de numerar.

La nivelul UE, au fost adoptate diferite instrumente juridice pentru a forma un cadru eficient pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului; acestea includ:

- a patra DCSB⁵, care cuprinde majoritatea recomandărilor GAFI;
- Regulamentul (CE) nr. 1781/2006 cu privire la informațiile privind plătitorul care însoțesc transferurile de fonduri⁶, care pune în aplicare recomandarea specială VII (RS VII) a GAFI privind transferurile electronice;
- Directiva 2007/64/CE privind serviciile de plată în cadrul pieței interne⁷ (Directiva privind serviciile de plată), care, în combinație cu DCSB, pune în aplicare RS VI a GAFI privind transferurile alternative de fonduri;
- Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului⁸, care, împreună cu Regulamentul (CE) nr. 881/2002⁹ de punere în aplicare a sancțiunilor ONU împotriva Al-Qaida și a talibanilor, pune în aplicare o parte din RS III a GAFI privind înghețarea activelor teroriștilor.

În general, în lupta împotriva spălării banilor și a finanțării terorismului:

- DCSB stabilește un cadru de norme în ceea ce privește funcționarea sectorului financiar formal; și
- RCN stabilește un cadru complementar de norme pentru a proteja Uniunea împotriva transferurilor transfrontaliere externe de numerar realizate de cei care efectuează spălarea banilor și cei care finanțează terorismul care încearcă să eludeze controalele privind sistemul financiar oficial.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în conformitate cu alte politici ale Uniunii și contribuie la acestea, în special:

- *Agenda europeană privind securitatea*¹⁰, care subliniază importanța combaterii terorismului și a crimei organizate și evidențiază importanța schimburilor de informații între autoritățile competente, în special unitățile de informații financiare;

⁵ JO L 141, 5.6.2015, p. 73.

⁶ JO L 345, 8.12.2006, p. 1.

⁷ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

⁸ JO L 344, 28.12.2001, p. 70.

⁹ JO L 139, 29.5.2002, p. 9.

¹⁰ C (2015) 185 final

- *Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului*, care enumeră o serie de inițiative legislative și de politică (inclusiv prezenta propunere), care urmează să fie adoptate ca parte a unei abordări cuprinzătoare în domeniu; și
- propunerea Comisiei de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului privind combaterea terorismului¹¹, care include dispoziții privind sancțiunile penale pentru persoanele sau entitățile care furnizează sprijin material pentru activități teroriste.
- Principiul liberei circulații a capitalurilor, care interzice restricțiile privind plățile și circulația capitalurilor între statele membre și țările terțe, fără a aduce atingere măsurilor nediscriminatorii justificate de motive de ordine publică și siguranță publică.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Propunerea are un dublu temei juridic în legislația primară:

- articolul 114 din TFUE (piața internă) – întrucât, pentru a garanta buna funcționare a pieței interne și pentru a proteja cetățenii și întreprinderile din Uniune, trebuie luate măsuri pentru a-i opri pe cei care efectuează spălarea banilor și cei care finanțează terorismul care exploatează abordările naționale divergente pentru a transporta numerar. Pentru a fi eficiente, aceste măsuri trebuie să fie armonizate; și
- articolul 33 (cooperarea vamală) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) – întrucât controalele privind numerarul ar trebui să aibă loc la frontiera externă a Uniunii, unde administrațiile vamale sunt prezente pe scară largă. De asemenea, administrațiile respective au experiență semnificativă în controalele privind traficul de călători și circulația generală a transporturilor care traversează frontiera externă.

• Subsidiaritate (pentru competență neexclusivă)

Propunerea face parte din cadrul UE de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului. Aceasta stabilește un paralelism cu DSCB în ceea ce privește mișcările de numerar care traversează frontierele externe.

Organizarea unei piețe interne cu libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor implică luarea de măsuri armonizate la nivelul statelor membre, în cazul în care este necesar din motive obiective de interes public, pentru a menține un grad adecvat și egal de protecție și condiții de concurență echitabile.

Nu ar fi posibil să se atingă gradul necesar de armonizare doar pe baza legislației naționale. Cei care spală bani și cei care finanțează terorismul ar putea să exploateze divergențele și să încerce să își miște numerarul în interiorul sau în afara UE prin statele membre unde măsurile de control sunt cele mai slabe. Având în vedere sumele de bani declarate care intră sau ies din UE în fiecare an (în medie 60-70 de miliarde EUR transportate de persoane fizice), acest lucru ar putea avea un efect de denaturare pe piața internă.

¹¹ COM (2015) 625 final

Prezentul regulament propus nu ar împiedica statele membre să ia măsuri naționale de control privind numerarul care traversează frontierele *interne*, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu articolul 65 alineatul (1) litera (b) și articolul 65 alineatul (3) din TFUE.

Prezentul regulament nu se referă la măsurile luate de UE și de statele membre ale UE care limitează circulația capitalurilor în cazul unor dificultăți grave în funcționarea uniunii economice sau monetare (articolul 66 din TFUE) sau în cazul unei crize subite a balanței de plăți (articolul 143-144 din TFUE).

- **Proportionalitate**

Comisia consideră că opțiunile de politică selectate pentru a aborda problemele de mai sus și pentru a atinge obiectivele sunt adecvate și necesare.

Extinderea domeniului de aplicare a controalelor la numerarul trimis prin intermediul serviciilor poștale și de transport de marfă și autorizarea autorităților pentru a reține sume cu valori sub prag, în cazul în care există un indiciu cu privire la o activitate infracțională, ar asigura respectarea deplină și explicită a normelor internaționale și a standardelor privind cele mai bune practici. În plus, autoritățile ar avea competențe de control mai bune, în timp ce sarcina administrativă suplimentară asupra cetățenilor, întreprinderilor și autorităților va fi limitată, în special printr-un sistem de divulgare a informațiilor privind sumele de bani trimise prin intermediul serviciilor poștale și de transport de marfă care ar conferi autorităților naționale competențe depline de control, fără impune o sarcină declarativă sistematică asupra operatorilor legitimi.

În ceea ce privește schimbul de informații între autoritățile competente, stabilirea unei obligații active de a pune datele la dispoziția unității de informații financiare din statul membru în cauză ar garanta faptul că unitatea respectivă primește toate datele necesare pentru analiză. Acest grad de armonizare este necesar pentru a se evita situația în care datele sunt „puse la dispoziție”, dar nu sunt transmise în mod activ unității de informații financiare. Schimbul de informații între autoritățile competente ar deveni obligatoriu în ceea ce privește infracțiunile și mișcările de numerar în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, astfel încât să crească capacitatea autorităților competente de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, asigurând în același timp proportionalitatea.

Prin extinderea definiției „numerarului” pentru a include aurul și prin selectarea unui mecanism prin care componentele pot fi modificate în mod flexibil printr-un act delegat, în funcție de evoluția tendințelor și a tehnologiilor, propunerea ia în considerare cele mai recente evoluții și demonstrează angajamentul UE de a combate posibile viitoare căi de evitare utilizate pentru a transfera valoare. Sancțiunile propuse pentru nedeclarare lasă la latitudinea statelor membre luarea măsurilor pe care acestea le consideră necesare pentru atingerea obiectivelor. Date fiind caracteristicile lor, cardurile preplătite riscă să fie utilizate pentru a transfera valoare dincolo de frontierele externe pentru a finanța activități ilegale. În conformitate cu principiile unei mai bune legiferări, eventuala includere ulterioară a anumitor carduri preplătite printr-un act delegat ar trebui să fie precedată de o evaluare a probelor cu privire la existența unui astfel de risc, a aplicabilității în practică și a proporționalității, ținându-se seama de utilizarea legitimă a cardurilor preplătite.

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul juridic adecvat pentru atingerea obiectivului și a gradului necesar de armonizare este un regulament.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluări ex post/verificări ale adecvării legislației existente**

O evaluare ex post extensivă a RCN inițial efectuată în 2015¹² a identificat mai multe domenii care ar putea fi îmbunătățite:

- includerea mișcărilor de numerar prin intermediul serviciilor poștale și de transport de marfă la frontierele externe ale UE în domeniul de aplicare a regulamentului;
- lărgirea și armonizarea posibilităților de schimb de informații între statele membre prin:
 - a. includerea tuturor informațiilor privind controlul numerarului (inclusiv declarații voluntare nesuspecte); și
 - b. stabilirea de proceduri clare și furnizarea de instrumente eficiente pentru schimbul de informații;
- autorizarea explicită a utilizării informațiilor din declarația privind numerarul în scopuri fiscale, inclusiv în combaterea fraudei și a evaziunii fiscale;
- apropierea sancțiunilor rezultate din controlul privind numerarul aplicate de statele membre la frontierele externe ale UE;
- simplificarea procesului de schimb de declarații privind numerarul, în măsura în care acest lucru este de competența unităților de informații financiare;
- modificarea definiției numerarului pentru a include aurul și pietrele prețioase; și
- dezvoltarea unui mecanism care să asigure un nivel suficient și coerent de punere în aplicare în statele membre.

Aceste domenii au fost analizate în evaluarea ulterioară a impactului.

- **Consultări cu părțile interesate**

O consultare publică a părților interesate cu privire la diferitele opțiuni de politică¹³ a fost realizată pe platforma EUSurvey. S-au primit un număr limitat de răspunsuri, dar, în general, opțiunile adoptate sunt cele văzute în mod favorabil de către respondenți, cu excepția extinderii definiției „numerarului”, în privința căreia o mică majoritate s-a opus. Cu toate acestea, o consultare specifică a produs un alt rezultat (a se vedea mai jos), pe care Comisia l-a considerat a fi de o mai mare relevanță. Considerentele de subsidiaritate au determinat Comisia să concluzioneze că ar fi cel mai bine ca măsurile de sensibilizare să fie lăsate în seama statelor membre, cu sprijinul Comisiei. Respondenții s-au declarat în favoarea

¹² A se introduce link-ul către evaluare

¹³ Pentru raportul de sinteză al consultării, a se vedea: a se introduce link-ul

facilitării schimbului regulat de date din declarația privind numerarul în scopuri fiscale, dar, în cursul evaluării impactului, s-au exprimat preocupări de ordin juridic și opțiunea nu a putut fi dezvoltată în prezenta propunere.

O consultare mai direcționată s-a efectuat în rândul autorităților vamale, polițienești și ale unităților de informații financiare din toate statele membre cu privire la posibilitatea de a extinde definiția numerarului dincolo de valută și instrumente negociabile la purtător. Răspunsurile primite (72 din 27 de state membre) au fost, în general, favorabile și au sugerat că abordarea adoptată ar trebui să permită modificarea cu ușurință a listei de astfel de rezerve de valoare. Comisia propune includerea acestei opinii și extinderea definiției „numerarului”, prin stabilirea în propunere a unei liste de categorii principale, componentele fiind enumerate într-o anexă care poate fi modificată printr-un act delegat pentru a ține seama de modificări, astfel încât regulamentul să reziste probei timpului, permițând totodată supravegherea de către Parlamentul European și Consiliu.

În cele din urmă, de la intrarea în vigoare a RCN inițial, Comisia a fost în contact permanent cu experții naționali în domeniul controlului numerarului. Experții respectivi au oferit contribuții valoroase de-a lungul anilor, care au fost luate în considerare la elaborarea prezentei propuneri.

• **Evaluarea impactului**

S-a efectuat o evaluare a impactului¹⁴ și Comitetul de analiză a reglementării a emis un aviz pozitiv¹⁵.

Opțiunile care au fost selectate pentru a aborda problemele identificate sunt compatibile și ar îmbunătăți în mod considerabil funcționarea actualului RCN, fără a crea sarcini administrative inutile. Acest lucru s-ar realiza prin:

- punerea în aplicare corectă a recomandării GAFI 32 privind curierii de numerar prin măsuri bazate pe informații privind numerarul trimis prin servicii de transport de marfă și de curierat, care, împreună cu controalele adecvate și evaluarea aferentă, ar permite înțelegerea și controlarea acestor mișcări, fără sarcina suplimentară a declarării sistematice;
- simplificarea și furnizarea de clarificări în ceea ce privește schimbul de date, identificarea actorilor și a procedurii care urmează să fie aplicată;
- autorizarea explicită a reținerii sumelor cu valori sub prag pe baza legislației naționale, stabilind un prag de intervenție suficient de mare;
- o redefinire a „numerarului” pe baza unor elemente obiective, definiție care să reziste probei timpului prin posibilitatea de a încorpora noi elemente prin intermediul legislației delegate, sub supravegherea Consiliului și a Parlamentului;
- lăsarea responsabilității pentru sancțiuni în seama statelor membre, care ar trebui să notifice Comisiei dispozițiile naționale aplicabile, precum și orice modificări; și

¹⁴ Pentru rezumat, a se vedea: [a se introduce link-ul](#); pentru versiunea completă, a se vedea: [a se introduce link-ul](#).

¹⁵ [A se introduce link-ul](#).

- formalizarea unei serii de alte elemente justificative, cum ar fi furnizarea de statistici, un formular de declarație armonizat și raportarea cu privire la modificarea unor sancțiuni pentru nedeclarare, care a fost în cea mai mare parte voluntară până în prezent, oferind astfel garanții pentru calitatea evaluărilor viitoare și o mai mare certitudine juridică pentru părțile interesate.

În ceea ce privește sarcina administrativă și costurile, măsurile se referă la sume în numerar de 10 000 EUR sau mai mult transportate peste frontierele externe ale UE, fie de către persoane, fie ca transporturi de marfă/poștale, un mod de transport foarte rar utilizat de întreprinderi. În prezent, o persoană fizică care însoțește un transport de numerar trebuie să depună o declarație. Astfel cum arată experiența, curierii profesioniști sunt foarte conștienți de obligațiile lor și, în mare măsură, le îndeplinesc. Noua obligație de informare pentru expedierile de numerar prin serviciile poștale/de transport de marfă este proiectată pentru a permite autorităților să efectueze controale și, dacă este necesar, să solicite documentație. Nu există nicio obligație sistematică de a depune o declarație și autoritățile pot exercita puterea discreționară (de exemplu, în cazul transferurilor între bănci). Este de așteptat ca, datorită rarității relative a acestui mod de expediere și a abordării propuse, orice impact asupra curierilor profesioniști să fie minim. Nu se preconizează niciun impact specific pentru IMM-uri sau microîntreprinderi.

- **Drepturi fundamentale**

Măsurile avute în vedere sunt susceptibile de a avea un impact asupra următoarelor drepturi care sunt consacrate la articolele următoare din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene (denumită în continuare „CDF”):

- respectarea vieții private și de familie și a domiciliului (articolul 7 din CDF);
- protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din CDF);
- libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din CDF); și
- dreptul de proprietate (articolul 17 din CDF).

O serie de măsuri afectează drepturile respective: cetățenii ar putea fi nevoiți să depună o declarație și să furnizeze date cu caracter personal, care vor fi înregistrate, prelucrate și transmise altor autorități; vor fi colectate mai multe informații decât în cadrul sistemului actual; în caz de suspiciuni de activitate infracțională în legătură cu sumele transportate, autoritățile pot decide să rețină temporar numerarul, având astfel un impact asupra dreptului de proprietate.

Articolul 52 din CDF precizează că orice limitare a drepturilor și libertăților recunoscute trebuie să fie prevăzută de lege, să respecte substanța acestor drepturi și libertăți, să răspundă obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune și să fie proporțională.

Prezenta propunere stabilește o bază juridică și urmărește obiective de interes general. Aceasta oferă o serie de garanții în ceea ce privește utilizarea datelor, inclusiv obligația autorităților competente (care acționează în calitate de controlori) de a asigura securitatea datelor și de a le trata conform obligației de păstrare a secretului profesional, de limitare a scopului și perioadei specifice de păstrare.

Măsurile mențin un echilibru atent între drepturile în cauză și interesele legitime ale societății prin adoptarea unei abordări care este eficientă (atinge obiectivul), dar afectează drepturile cât mai puțin posibil.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu are implicații semnificative pentru bugetul Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia ar monitoriza punerea în aplicare a regulamentului și aplicarea acestuia în strânsă cooperare cu statele membre. Monitorizarea continuă și sistematică ar permite să se stabilească dacă regulamentul se aplică astfel cum a fost preconizat și ca problemele să fie abordate în timp util. Vor fi colectate date factuale pentru a monitoriza indicatorii propuși (și anume, informații statistice cu privire la declarațiile înregistrate transmise Comisiei; controale în cazurile în care se face o declarație; controale în absența declarației, precum și rezultatele controalelor; informații statistice privind sancțiunile pentru nedeclarare) și oferă o bază pentru evaluarea viitoare a regulamentului.

Propunerea prevede prezentarea unui raport de evaluare de către Comisie Parlamentului și Consiliului la cinci ani după ce regulamentul a intrat în vigoare și, ulterior, din cinci în cinci ani. Evaluarea va examina măsura în care au fost atinse obiectivele regulamentului.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Articolul 1 stabilește obiectivele propunerii și clarifică faptul că intenția este de a stabili un paralelism cu DCSB în ceea ce privește mișcările de numerar care traversează frontierele externe.

Articolul 2 prevede o serie de definiții, în special ceea ce se înțelege prin „numerar”. Pentru a se ține seama de schimbările de comportament ale infractorilor care încearcă să evite obligația de declarare, sunt stabilite patru mari categorii: valută, instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și carduri preplătite. Componentele celei de a doua, a treia și a patra categorii sunt descrise într-o anexă care poate fi modificată printr-un act delegat, sub supravegherea Consiliului și a Parlamentului European. Motivul care stă la baza acestei abordări este că infractorii care încearcă să evite declararea valutei o convertesc, în unele cazuri, în mărfuri prețioase precum monedele de aur. În cazul în care, astfel cum se propune, monedele de aur și lingourile de înaltă puritate sunt controlate, infractorii pot căuta alte mijloace de eludare, sub forma altor mărfuri. Este absolut necesar ca, pentru a răspunde acestor comportamente, să se poată adopta rapid măsuri, în cazul în care apare o necesitate evidentă. Atunci când are în vedere modificarea anexei, Comisia va evalua această necesitate în raport cu ușurința punerii în aplicare în teren, unde autoritățile competente trebuie să dispună de mijloacele tehnice pentru a determina rapid natura unei mărfuri și valoarea sa, precum și proporționalitatea măsurii din perspectiva drepturilor fundamentale.

Articolul 2 litera (i) definește termenul „activitate infracțională” prin trimitere la activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849. În plus, a fost propusă o definiție a „activității infracționale” în sensul incriminării spălării banilor [nota de subsol Propunere de directivă privind combaterea spălării banilor prin dreptul penal COM (2016)826 final din 21 decembrie 2016]. După adoptarea de către colegiitori a propunerii de directivă privind combaterea spălării banilor prin dreptul penal, Comisia va evalua dacă va fi necesar să se revizuiască Directiva (UE) 2015/849 în vederea alinierii definiției „activității infracționale”, după cum se reflectă în Directiva privind combaterea spălării banilor prin dreptul penal.

Articolul 3 prevede că persoanele fizice trebuie să declare sumele de 10 000 EUR sau mai mult și specifică modul în care se face declarația [în scris sau în format electronic, folosind formularul elaborat în temeiul articolului 15 litera (a)] și datele care vor trebui să fie furnizate.

Articolul 4 impune o obligație de informare în ceea ce privește numerarul neînsoțit (cum ar fi numerarul trimis prin transporturi de marfă sau colete), ceea ce va permite autorităților competente, atunci când apare un transport de numerar de 10 000 EUR sau mai mult, să își exercite puterea discreționară și să solicite expeditorului, destinatarului preconizat sau reprezentantului acestora să facă o declarație. Această abordare garantează că autoritățile pot obține informații complete, fără a fi necesar să se impună o sarcină declarativă sistematică, de exemplu privind expedierile între instituții financiare recunoscute. La fel ca în cazul declarațiilor prevăzute la articolul 3, se propune ca declarațiile de informare să fie depuse în scris sau în format electronic, folosind formularul elaborat în temeiul articolului 15 litera (a).

Articolul 5 conferă autorităților competente competențe de control și precizează că, în cazurile de infracțiuni, atunci când nu a fost făcută nicio declarație, acestea vor fi împuternicite să întocmească o declarație din oficiu.

Articolul 6 permite autorităților să înregistreze detaliile privind mișcările sumelor în numerar cu valori sub pragul de declarare sau de informare. Având în vedere impactul pe care îl are acest lucru asupra drepturilor fundamentale, în special în legătură cu reținerea temporară a numerarului în conformitate cu articolul 7, orice acțiune este supusă unui prag suficient de ridicat și necesită indicii privind activitatea infracțională. Se va aplica definiția din DCSB a „activității infracționale” (spălarea de bani, finanțarea terorismului sau infracțiuni principale precum delictul fiscal).

Articolul 7 permite autorităților să rețină temporar numerarul în cazul în care o declarație sau declarație de informare ar fi trebuit să fie, dar nu a fost, făcută sau — indiferent de sumă — dacă există indicii cu privire la o activitate infracțională. Modalitățile detaliate pentru această reținere urmează să fie stabilite în legislația națională, dar este important să se sublinieze că aceasta constituie strict o măsură administrativă conservatoare, al cărei unic obiectiv este de a permite autorităților competente să rețină numerarul între momentul în care depistează o anomalie și momentul în care alte autorități, cum ar fi unitatea de informații financiare sau autoritățile judiciare, decid dacă există motive suficiente pentru a continua cu o anchetă și dacă să confiște pe cale judiciară sau să elibereze numerarul. Orice astfel de reținere temporară trebuie să fie justificată în funcție de circumstanțele specifice și este supusă unei căi de atac efective în conformitate cu legislația națională. În cazurile în care autoritățile competente nu iau o decizie în termenul stabilit pentru perioada de reținere temporară sau în cazul în care acestea decid că nu există motive pentru a reține în continuare numerarul, acesta ar trebui să fie pus imediat la dispoziția declarantului.

Articolul 8 impune autorităților competente să transmită în mod activ unității de informații financiare informațiile obținute în conformitate cu articolul 3, articolul 4, articolul 5 alineatul (3) sau articolul 6; simpla punere la dispoziția unității de informații financiare a acestor informații nu este suficientă. Informațiile ar trebui să fie transmise în conformitate cu normele tehnice prevăzute la articolul 15 litera (c).

Articolul 9 prevede schimbul de informații între autoritățile competente, și anume autoritățile vamale și alte autorități desemnate de către statele membre, în scopul aplicării regulamentului (de exemplu, poliștii de frontieră, autoritățile fiscale etc.). Având în vedere caracterul transnațional al spălării banilor și al finanțării terorismului, precum și faptul că este posibilă intrarea sau ieșirea din Uniune printr-un singur stat membru și

circulația în continuare fără a fi supus la controale suplimentare, este imperios necesar, în scopul analizei de risc și al prevenirii acestora, ca informațiile privind infracțiunile (nedeclararea, declarațiile din oficiu sau indicii cu privire la o activitate infracțională) să fie puse la dispoziția autorităților competente din alte state membre. Autoritățile competente ar trebui să fie în măsură și să pună aceste informații la dispoziția altor autorități care sunt însărcinate cu investigarea activității infracționale, astfel cum este definită în propunere, dar nu sunt desemnate în mod direct ca „autorități competente”, de exemplu poliția sau (în scopul depistării și al luării de măsuri împotriva infracțiunilor fiscale) autoritățile fiscale. Comisia ar trebui să fie notificată cu privire la orice indicii referitoare la o activitate infracțională care ar putea afecta interesele financiare ale Uniunii. De asemenea, ar trebui să se facă schimb de informații anonimizate din analiza de risc, precum și de rezultate ale analizei de risc între autoritățile competente din același stat și din celelalte state membre, în cazul în care acestea stabilesc faptul că amenințarea prezintă un risc ridicat în altă parte în Uniune. Schimbul de informații ar trebui să aibă loc în conformitate cu normele tehnice stabilite în temeiul articolului 15 litera (c) și utilizând formularul elaborat în temeiul articolului 15 litera (d).

Articolul 10 permite schimbul de informații cu țările din afara UE, sub rezerva acordului autorităților care au colectat informațiile inițial și a respectării tuturor dispozițiilor naționale și ale Uniunii în ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către țările din afara UE.

Articolul 11 precizează că autoritățile competente care obțin date în temeiul prezentului regulament acționează în calitate de operatori ai datelor cu caracter personal obținute și că toate informațiile obținute în temeiul regulamentului intră sub incidența secretului profesional și trebuie să fie protejate în mod adecvat. Informațiile pot fi divulgate numai în cazul în care dispozițiile legale naționale permit acest lucru, în special în legătură cu procedurile judiciare în curs de desfășurare.

Articolul 12 restricționează prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul prevenirii și combaterii activității infracționale. De asemenea, articolul stabilește perioada de păstrare a datelor din declarație și o fixează la cinci ani.

Articolul 13 prevede sancțiuni pentru nerespectarea obligației de declarare. Un element nou este obligația statelor membre de a informa Comisia cu privire la orice modificări ale dispozițiilor lor în materie de sancționare după intrarea în vigoare a regulamentului. Statele membre sunt libere să stabilească sancțiunile, dar orice sancțiune se aplică numai pentru nedeclarare în temeiul regulamentului și ar trebui să fie eficace, proporțională și disuasivă în această privință. În cazul impunerii unei sancțiuni pentru nedeclarare, autoritățile nu ar trebui să presupună sau să ia în considerare absența sau prezența unor infracțiuni principale subiacente cu privire la numerarul nedeclarat. Sancțiunea nu exclude necesitatea efectuării unei investigații separate privind posibilitatea unor fapte penale, care se află în afara domeniului de aplicare a regulamentului. Atunci când stabilesc sancțiunile pentru nedeclarare, statele membre ar trebui să țină seama de jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Articolul 14 conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, astfel încât să îi permită acesteia să modifice anexa, care enumeră componentele definiției „numerarului”. O astfel de flexibilitate este necesară pentru ca regulamentul să reziste probei timpului și să permită factorilor de decizie să reacționeze rapid la noile tendințe infracționale și să țină cont de evoluția standardelor internaționale și a celor mai bune practici. Orice modificare va fi supusă demonstrării necesității acesteia, în conformitate cu o abordare proporțională care garantează că autoritățile competente vor fi în măsură, în practică, să aplice orice

completări și va face obiectul supravegherii de către Parlamentul European și Consiliu, care au autoritatea de a se opune după ce li s-a notificat adoptarea unui astfel de act și pot revoca autoritatea delegată, în orice moment. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experți naționali ai statelor membre în domeniul controlului numerarului pentru a obține opiniile acestora.

Articolul 15 conferă Comisiei competențe de executare pentru a stabili măsuri care să asigure aplicarea uniformă a controalelor prin stabilirea, printre altele, a modelelor de formulare de declarații și de informare; normele tehnice pentru schimbul de informații (inclusiv sistemul electronic care urmează să fie utilizat), precum și normele și formatul pentru furnizarea către Comisie a informațiilor statistice anonime de către statele membre privind declarațiile și infracțiunile.

Articolul 16 instituie un Comitet pentru controlul numerarului, pentru care statele membre vor desemna experți naționali și care va asista Comisia în elaborarea actelor de punere în aplicare.

Articolul 17 se referă la furnizarea de informații către Comisie și precizează că statele membre furnizează informații referitoare la autoritățile competente pentru aplicarea Regulamentului privind controlul numerarului și la sancțiunile prevăzute pentru nedeclarare. De asemenea, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații actualizate cu privire la orice modificare ulterioară. Totodată, ar trebui să se furnizeze Comisiei date statistice anonime cu o frecvență stabilită de dispozițiile de punere în aplicare, dar cel puțin o dată pe an.

Articolul 18 se referă la măsurile de evaluare și specifică faptul că un raport este transmis de către Comisie Parlamentului European și Consiliului la cinci ani după intrarea în vigoare a regulamentului și, ulterior, din cinci în cinci ani.

Articolul 19 abrogă Regulamentul (CE) nr. 1889/2005.

Articolul 20 precizează că regulamentul intră în vigoare în a douăzecea zi de la data adoptării sale. Intrarea sa în vigoare va avea loc astfel cum stabilește organul legislativ.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a
Regulamentului (CE) nr. 1889/2005**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33 și 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Promovarea dezvoltării armonioase, durabile și favorabile incluziunii a pieței interne ca un spațiu în care mărfurile, persoanele, serviciile și capitalul pot circula liber și în condiții de siguranță este una dintre prioritățile Uniunii.
- (2) Reintroducerea în economie a veniturilor ilicite și deturnarea de bani pentru a finanța activități ilicite creează denaturări și dezavantaje concurențiale neloiale pentru cetățenii și companiile care respectă legea și reprezintă, prin urmare, o amenințare pentru funcționarea pieței interne. În plus, acestea favorizează activitățile infracționale și teroriste care pun în pericol securitatea cetățenilor Uniunii. În consecință, Uniunea a luat măsuri pentru a se proteja.
- (3) Unul dintre pilonii principali ai măsurilor respective a fost Directiva Consiliului 91/308/CEE³, care a stabilit o serie de măsuri și obligații pentru instituțiile financiare, persoanele juridice și anumite profesii în ceea ce privește, printre altele, dispozițiile în materie de transparență, de păstrare a evidenței și de „cunoaștere a clienților”, precum și obligația de a raporta tranzacțiile suspecte unităților naționale de informații financiare, care servesc drept centre pentru a evalua aceste tranzacții, pentru a interacționa cu omologii lor din alte țări și, dacă este necesar, pentru a contacta autoritățile judiciare. Directiva a fost modificată ulterior și a fost înlocuită cu măsuri

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Directiva 91/308/CEE a Consiliului din 10 iunie 1991 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor (JO L 166, 28.6.1991, p. 77).

succesive. În prezent, dispozițiile referitoare la prevenirea spălării banilor sunt prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁴.

- (4) Având în vedere riscul ca aplicarea Directivei 91/308/CEE să conducă la o creștere a mișcărilor de numerar în scopuri ilicite, care ar putea constitui o amenințare pentru sistemul financiar și piața internă, directiva menționată a fost completată prin Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului⁵. Regulamentul respectiv are ca scop prevenirea și depistarea spălării banilor și a finanțării terorismului prin stabilirea unui sistem de controale aplicabile persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune care transportă sume în numerar sau instrumente negociabile la purtător cu o valoare egală sau mai mare de 10 000 EUR sau echivalentul acestei sume în alte valute.
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 a pus în aplicare în Comunitate standardele internaționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului elaborate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI).
- (6) Directiva (UE) 2015/849 identifică și descrie o serie de activități infracționale ale căror venituri pot face obiectul spălării banilor sau pot fi utilizate pentru finanțarea terorismului. Adesea, veniturile obținute din respectivele activități infracționale sunt transportate, în scopul de a fi spălate sau utilizate pentru finanțarea terorismului, peste frontiera externă a Uniunii. Prezentul regulament ar trebui să ia în considerare acest fapt și să stabilească un sistem de norme care, în afară de contribuția la prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, prin natura sa, să faciliteze depistarea și investigarea activităților infracționale identificate în Directiva (UE) 2015/849.
- (7) GAFI, care a fost instituit în 1989 de summitul G7 de la Paris, este un organism interguvernamental care stabilește standarde și promovează punerea în aplicare efectivă a măsurilor juridice, de reglementare și operaționale pentru combaterea spălării banilor, a finanțării terorismului și a altor amenințări conexe la adresa integrității sistemului financiar internațional. Mai multe state membre sunt membre ale GAFI sau sunt reprezentate în GAFI prin intermediul organismelor regionale. Uniunea este reprezentată în GAFI de către Comisie și s-a angajat la punerea în aplicare efectivă a recomandărilor grupului. La nivelul GAFI, recomandarea 32 privind curierii de numerar specifică faptul că ar trebui să fie instituite norme în ceea ce privește controalele adecvate privind mișcările transfrontaliere de numerar.
- (8) Ca urmare a progreselor în cunoașterea mecanismelor folosite pentru a transfera valori obținute în mod ilegal dincolo de frontiere și a modificărilor rezultate introduse în recomandările GAFI, a modificărilor aduse cadrului juridic introdus prin Directiva (UE) 2015/849, precum și a elaborării de noi bune practici și pe baza evaluării legislației în vigoare, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1889/2005 ar trebui să reflecte aceste evoluții. Având în vedere amploarea modificărilor care ar fi necesare, regulamentul respectiv ar trebui abrogat și înlocuit cu un nou regulament.
- (9) Prezentul regulament nu afectează capacitatea statelor membre de a prevedea controale naționale suplimentare cu privire la mișcările de numerar în cadrul Uniunii,

⁴ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1889/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2005 privind controlul numerarului la intrarea sau ieșirea din Comunitate (JO L 309, 25.11.2005, p. 9).

cu condiția ca astfel de controale să se desfășoare în conformitate cu libertățile fundamentale ale Uniunii, în special cu articolele 63 și 65 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- (10) Prezentul regulament nu se referă la măsurile luate de Uniune sau de statele membre care limitează circulația capitalurilor în cazul unor dificultăți grave în funcționarea uniunii economice sau monetare în temeiul articolului 66 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau în cazul unei crize subite a balanței de plăți în temeiul articolelor 143 și 144 din același tratat.
- (11) Având în vedere prezența lor la frontierele externe ale Uniunii, expertiza acestora în efectuarea de controale asupra călătorilor și mărfurilor care trec frontiera externă și experiența dobândită în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005, autoritățile vamale ar trebui să continue să acționeze în calitate de autorități competente în sensul prezentului regulament. În același timp, statele membre ar trebui, de asemenea, să fie în măsură în continuare să desemneze alte autorități naționale prezente la frontiera externă pentru a acționa în calitate de autorități competente.
- (12) Unul dintre conceptele-cheie utilizate în prezentul regulament este cel de „numerar”, care ar trebui să fie definit ca fiind format din patru categorii: valută, instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate și anumite tipuri de carduri preplătite. Având în vedere caracteristicile lor, anumite instrumente negociabile la purtător, mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate, precum și carduri preplătite care nu sunt legate de un cont bancar sunt susceptibile de a fi utilizate în locul valutei ca mijloc anonim de transfer de valoare peste frontierele externe, care nu pot fi urmărite folosind sistemul clasic de supraveghere de către autoritățile publice. Prezentul regulament ar trebui să stabilească componentele esențiale ale definiției „numerarului”, dar să permită, în același timp, Comisiei să modifice elementele neesențiale ca răspuns la eforturile infractorilor și complicilor acestora de a eluda o măsură care controlează doar un singur tip de rezervă de valoare cu un grad ridicat de lichiditate prin trecerea peste frontierele externe a unui alt tip de rezervă. În cazul în care se depistează un astfel de comportament la o scară considerabilă, este esențial să se ia rapid măsuri pentru a remedia situația.
- (13) Instrumentele negociabile la purtător sunt instrumente financiare care permit deținătorului fizic să solicite plata unei sume, fără ca numele acestuia să fie înregistrat sau menționat. Acestea pot fi folosite cu ușurință pentru a transfera cantități considerabile de valoare și prezintă similitudini cu moneda în ceea ce privește riscurile de abuz, lichiditatea și anonimatul.
- (14) Mărfurile utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate sunt bunuri care prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lor și pentru care există o piață de schimb internațională ușor accesibilă, ceea ce permite convertirea acestora în monedă cu suportarea doar a unor costuri de tranzacție modeste. Astfel de mărfuri sunt în cea mai mare parte prezentate într-un mod standardizat care permite verificarea rapidă a valorii lor.
- (15) Cardurile preplătite sunt carduri nenominale care stochează valori monetare sau fonduri care pot fi utilizate pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută și care nu sunt legate de un cont

bancar. Acestea sunt utilizate la scară largă pentru o varietate de scopuri legitime, iar unele dintre aceste instrumente prezintă în plus un interes social evident. Astfel, cardurile preplătite sunt ușor de transferat și pot fi utilizate pentru a transfera o valoare considerabilă dincolo de frontierele externe. Prin urmare, este necesar să se includă cardurile preplătite în definiția numerarului. Acest lucru va permite extinderea măsurilor la anumite tipuri de carduri preplătite, în cazul în care dovezile o justifică și ținând seama în mod corespunzător de proporționalitatea și aplicabilitatea efectivă.

- (16) Pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului, obligația de declarare ar trebui impusă persoanelor fizice care intră sau ies din Uniune. Pentru a nu restricționa în mod nejustificat libera circulație sau pentru a nu supraîncărca cetățenii și autoritățile cu formalități administrative, această obligație ar trebui să facă obiectul unui prag de 10 000 EUR sau echivalentul acestuia în mărfuri care pot fi utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate, instrumente negociabile la purtător, valoarea cardurilor preplătite sau alte valute. Obligația ar trebui să se aplice persoanelor fizice care transportă sumele respective asupra lor, în bagajele lor sau în mijlocul de transport cu care trec frontiera externă. Acestea ar trebui să fie obligate să pună numerarul la dispoziția autorităților competente pentru control.
- (17) În ceea ce privește mișcările de numerar care nu este însoțit de proprietarul, expeditorul, destinatarul preconizat sau reprezentantul acestora, cum ar fi numerarul care intră sau iese din Uniune în colete poștale, expedieri de curierat, bagaje neînsoțite sau mărfuri containerizate, autoritățile competente la frontiera externă ar trebui să aibă competența de a solicita expeditorului sau destinatarului sau reprezentantului acestora să depună o declarație de informare. O astfel de informare ar trebui să cuprindă o serie de elemente, cum ar fi originea, destinația, proveniența economică și utilizarea prevăzută a fondurilor, care nu sunt vizate de documentația obișnuită depusă la vamă, cum ar fi documentele de transport și declarațiile vamale. Acest lucru va permite autorităților competente să efectueze o analiză a riscurilor și să își concentreze eforturile asupra transporturilor pe care le consideră a prezenta cel mai mare risc, fără impunerea unor formalități suplimentare sistematice. Obligația de informare ar trebui să facă obiectul unui prag identic celui pentru numerarul transportat de către persoane fizice.
- (18) Atingerea obiectivelor prezentului regulament impune înregistrarea unei serii de elemente de date standardizate privind mișcarea numerarului, cum ar fi datele cu caracter personal privind proprietarul, destinatarul, proveniența economică și utilizarea prevăzută a numerarului.
- (19) În ceea ce privește obligația de declarare și obligația de informare, autorităților competente ar trebui să li se confere competența de a efectua toate controalele necesare asupra persoanelor, asupra bagajelor acestora, asupra mijlocului de transport utilizat pentru a trece frontiera externă și asupra oricărui transport sau recipient care trece neînsoțit frontiera respectivă și care poate conține numerar sau asupra mijlocului de transport care le transportă. În cazul nerespectării obligațiilor, autoritățile competente ar trebui să întocmească o declarație din oficiu pentru comunicarea ulterioară a informațiilor relevante către alte autorități.
- (20) În cazul în care depistează sume de bani cu o valoare sub prag, dar există indicii că banii ar putea fi legați de o activitate infracțională, astfel cum este definită în prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să poată înregistra informațiile esențiale

privind persoanele care transportă numerarul, cum ar fi datele privind identitatea și naționalitatea acestora, precum și detalii cu privire la mijloacele de transport utilizate, cum ar fi tipul de transport, punctul său de plecare și de destinație.

- (21) Informațiile respective ar trebui să fie transmise către unitatea de informații financiare a statului membru în cauză. Aceste unități sunt desemnate ca noduri centrale în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului care primesc și prelucrează informații din diverse surse, cum ar fi instituțiile financiare, și le analizează pentru a stabili dacă există motive pentru investigații suplimentare care ar putea să nu fie evidente pentru autoritățile competente care colectează declarațiile și efectuează controale în temeiul prezentului regulament.
- (22) Depistarea unei sume cu valori sub prag în situațiile în care există indicii cu privire la o activitate infracțională este extrem de relevantă în acest context. Prin urmare, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se facă schimb de informații cu autoritățile competente din alte state membre cu privire la sumele de numerar cu o valoare sub prag, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională.
- (23) Având în vedere că mișcările de numerar care fac obiectul controalelor în temeiul prezentului regulament au loc peste frontiera externă și având în vedere dificultatea de a acționa odată ce numerarul a părăsit punctul de intrare sau de ieșire, precum și riscul asociat chiar dacă sunt utilizate ilicit sume mici, autoritățile competente ar trebui să poată confisca și reține temporar numerarul, în anumite circumstanțe, cu condiția aplicării unor măsuri de verificare și de ponderare: în primul rând, în cazul în care nu a fost îndeplinită obligația de declarare sau de informare și, în al doilea rând, în cazul în care există indicii cu privire la o activitate infracțională, indiferent de sumă sau de faptul dacă numerarul este transportat de către o persoană fizică sau este neînsoțit. Având în vedere natura unei asemenea confiscări și rețineri temporare și impactul pe care aceasta îl poate avea asupra libertății de circulație și asupra dreptului de proprietate, perioada de reținere ar trebui să fie limitată la timpul minim absolut necesar pentru ca alte autorități competente să stabilească dacă există motive pentru o altă intervenție, precum investigații sau confiscarea numerarului pe baza altor instrumente juridice. O decizie de reținere temporară a numerarului în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie însoțită de o expunere de motive și să descrie în mod adecvat factorii specifici care au determinat luarea măsurii. În cazul în care până la expirarea termenului nu se ia nicio decizie privind intervenția ulterioară sau în cazul în care autoritatea competentă decide că nu există motive pentru a reține în continuare numerarul, acesta ar trebui să fie pus imediat la dispoziția declarantului.
- (24) Este esențial ca autoritățile competente care colectează informații în temeiul prezentului regulament să le transmită în timp util unității naționale de informații financiare, pentru ca aceasta să le poată analiza și compara în continuare, astfel cum este prevăzut în Directiva 2015/849.
- (25) În cazul în care se constată nedeclararea sau neinformarea sau au indicii cu privire la o activitate infracțională, autoritățile competente ar trebui să poată să transmită informațiile prin canale adecvate autorităților competente pentru combaterea activității infracționale în cauză. Un astfel de schimb de date este proporțional având în vedere că persoanele care nu și-au îndeplinit obligația de declarare care au fost reținute într-un stat membru ar fi probabil înclinate să aleagă un alt stat membru de intrare sau de ieșire în care autoritățile competente nu ar avea cunoștință de infracțiunile lor

anterioare. Schimbul unor astfel de informații ar trebui să devină obligatoriu, în scopul de a asigura aplicarea consecventă în statele membre. În cazul în care există indicii că numerarul este legat de o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile respective ar trebui să fie puse, de asemenea, la dispoziția Comisiei. În scopul de a realiza mai bine obiectivele de prevenire și descurajare ale prezentului regulament în ceea ce privește eludarea obligației de declarare, informațiile de risc anonimizate și rezultatele analizei de risc ar trebui, de asemenea, să fie partajate în mod obligatoriu între statele membre și cu Comisia.

- (26) Ar trebui să se faciliteze schimbul de informații între o autoritate competentă a unui stat membru sau Comisia și autoritățile unei țări terțe, sub rezerva unor garanții adecvate. Un astfel de schimb ar trebui să fie permis numai cu condiția respectării dispozițiilor relevante naționale și ale Uniunii cu privire la drepturile fundamentale și la transferul datelor cu caracter personal și în urma autorizării de către autoritățile care au obținut informațiile. Comisia ar trebui să fie informată cu privire la orice schimb de informații cu țări terțe în conformitate cu prezentul regulament.
- (27) Având în vedere natura informațiilor colectate și încrederea legitimă a declaranților că datele lor cu caracter personal și informațiile cu privire la sumele de bani pe care le-au adus sau scos din Uniune vor fi tratate în mod confidențial, autoritățile competente ar trebui să ofere garanții suficiente în ceea ce privește respectarea secretului profesional de către agenții care trebuie să aibă acces la informații și să le protejeze în mod adecvat împotriva accesului, utilizării sau comunicării neautorizate. Cu excepția cazului în care prezentul regulament sau legislația internă prevede altfel, în special în cadrul unei proceduri judiciare, informațiile nu ar trebui să fie divulgate fără permisiunea autorității care le-a colectat. Orice colectare, divulgare, transmitere, comunicare și altă formă de prelucrare a datelor cu caracter personal în cadrul domeniului de aplicare a prezentului regulament ar trebui să facă obiectul cerințelor Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶ și ale Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁷.
- (28) În scopul analizei efectuate de unitățile de informații financiare și pentru a permite autorităților din alte state membre să controleze și să asigure executarea obligației de declarare, în special în ceea ce privește declaranții care au antecedente legate de neîndeplinirea acestei obligații, este necesar ca datele din declarație să fie stocate pentru o perioadă suficient de lungă, astfel încât să se permită autorităților competente să efectueze investigații în mod eficient. Prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament are aceleași scopuri precum cea prevăzută în temeiul Directivei (UE) 2015/849. În temeiul directivei respective, unitățile de informații financiare păstrează datele furnizate acestora de către „entitățile obligate” timp de cinci ani. În scopul de a controla și a asigura executarea obligației de declarare în mod eficace, perioada de păstrare a datelor din declarație ar trebui să fie aliniată cu cea prevăzută în cadrul Directivei (UE) 2015/849.

⁶ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁷ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (29) În scopul de a încuraja respectarea și de a descuraja eludarea, statele membre ar trebui să introducă sancțiuni pentru nerespectarea obligațiilor de declarare sau de informare. Sancțiunile respective ar trebui să se aplice numai pentru nedeclararea sau neinformarea în temeiul prezentului regulament și nu ar trebui să ia în considerare activitatea infracțională potențial asociată cu numerarul, care poate face obiectul unor investigații și măsuri ulterioare care nu intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament. Acestea ar trebui să fie eficiente, proporționale și disuasive și să nu depășească ceea ce este necesar pentru a încuraja respectarea.
- (30) Pentru a se asigura aplicarea uniformă a controalelor și prelucrarea, transmiterea și analiza eficientă a declarațiilor de către autoritățile competente, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a adopta modelul formularelor de declarare și de informare, pentru a stabili criteriile unui cadru comun de gestionare a riscurilor, pentru a stabili normele și modalitățile tehnice și modelul de formulare care urmează să fie utilizat pentru declarații, pentru schimbul de informații și pentru a stabili normele și formatul care urmează să fie utilizat pentru comunicarea către Comisie a informațiilor statistice. Aceasta ar trebui să includă crearea unor sisteme electronice adecvate. Competențele ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁸.
- (31) Pentru a putea lua imediat în considerare modificările viitoare ale standardelor internaționale, astfel cum sunt stabilite de Grupul de Acțiune Financiară, sau pentru a aborda eludarea prezentului regulament prin recurgerea la rezerve lichide de valoare care nu sunt acoperite de definiția „numerarului”, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificările aduse definiției respective. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016⁹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (32) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, din cauza dimensiunii transnaționale a spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și a particularităților pieței interne și a libertăților sale fundamentale, care pot fi puse în aplicare pe deplin doar prin asigurarea faptului că nu se aplică un tratament dispart excesiv bazat pe legislația națională numerarului care traversează frontiera externă a Uniunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁹ [Ref. la JO \[L 123/1\]](#)

- (33) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, în special titlul II.
- (34) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz¹⁰,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Obiect

Prezentul regulament prevede un sistem de controale în ceea ce privește numerarul care intră sau iese din Uniune, în scopul de a completa cadrul juridic pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului prevăzut în Directiva (UE) 2015/849.

Articolul 2
Definiții

1. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „numerar” înseamnă:
 - valută;
 - instrumente negociabile la purtător menționate în anexa I;
 - mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate menționate în anexa I;
 - carduri preplătite menționate în anexa I;
 - (b) „care intră sau iese din Uniune” înseamnă care provine dintr-un teritoriu care se află în afara teritoriului reglementat de articolul 355 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și intră pe teritoriul care este reglementat de articolul 355 din tratatul menționat sau care pleacă de pe un teritoriu care este reglementat de articolul 355 din tratatul menționat către un teritoriu care se află în afara teritoriului reglementat de articolul 355 din tratatul menționat;
 - (c) „valută” înseamnă bancnote și monede în circulație ca mijloc de schimb sau care au fost în circulație ca mijloc de schimb și pot fi încă schimbate prin intermediul unor instituții financiare sau bănci centrale pentru bancnote și monede aflate în circulație ca mijloc de schimb;
 - (d) „instrument negociabil la purtător” înseamnă un alt instrument decât valuta care dă dreptul deținătorului său de a solicita o sumă financiară la prezentarea instrumentului fără a fi nevoie să își dovedească identitatea sau dreptul său la această sumă;
 - (e) „mărfuri utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate” înseamnă bunuri care prezintă un raport ridicat între valoarea și volumul lor și care pot fi convertite cu ușurință în monedă pe piețe de schimb accesibile, suportând doar costuri de tranzacție modeste;

¹⁰ JO C , , p .

- (f) „card preplătit” înseamnă un card nenominal care stochează valori monetare sau fonduri care poate fi utilizat pentru operațiuni de plată, pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau pentru răscumpărarea de valută și care nu este legat de un cont bancar;
 - (g) „autorități competente” înseamnă autoritățile vamale ale statelor membre și orice alte autorități împuternicite de către statele membre să aplice prezentul regulament;
 - (h) „numerar neînsoțit” înseamnă numerarul care constituie o parte a unui transport în cazul în care proprietarul, expeditorul sau destinatarul preconizat al numerarului nu se deplasează cu transportul;
 - (i) „activitate infracțională” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la articolul 3 alineatul (4) din Directiva (UE) 2015/849;
 - (j) „unitate de informații financiare” înseamnă entitatea stabilită în statul membru în scopul punerii în aplicare a articolului 32 din Directiva (UE) 2015/849.
2. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14, în scopul de a modifica anexa I pentru a ține seama de noile tendințe în spălarea banilor sau finanțarea terorismului, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatele (3), (4) și (5) din Directiva (UE) 2015/849 sau de cele mai bune practici în prevenirea spălării banilor sau a finanțării terorismului sau pentru a preveni utilizarea de către infractori a instrumentelor negociabile la purtător, a mărfurilor utilizate ca rezerve de valoare cu un grad ridicat de lichiditate sau a cardurilor preplătite în vederea eludării obligațiilor prevăzute la articolele 3 și 4.

Articolul 3 *Obligația de declarare*

1. Orice persoană fizică care intră sau iese din Uniune și transportă numerar în valoare de 10 000 EUR sau mai mult asupra sa, în bagajul sau în mijlocul său de transport declară suma respectivă autorităților competente din statul membru prin care intră sau iese din Uniune și pune numerarul la dispoziția acestora pentru control. Obligația de declarare nu se consideră îndeplinită în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.
2. Declarația menționată la alineatul (1) cuprinde detalii despre:
- (a) declarant, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (c) destinatarul preconizat al numerarului, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (d) suma și natura numerarului;
 - (e) proveniența și utilizarea prevăzută a numerarului;
 - (f) ruta de transport;
 - (g) mijlocul de transport.

3. Informațiile sunt furnizate în scris sau electronic folosind formularul stabilit în temeiul articolului 15 litera (a). O copie vizată este furnizată declarantului, la cerere.

Articolul 4
Obligația de informare

1. În cazul în care numerar neînsoțit în valoare de 10 000 EUR sau mai mult intră sau iese din Uniune, autoritățile competente ale statului membru prin care numerarul intră sau iese pot, în urma unei analize de risc, să solicite expeditorului sau destinatarului sau reprezentantului acestora să facă o declarație de informare. Obligația de declarare nu se consideră îndeplinită în cazul în care informațiile furnizate sunt incorecte sau incomplete sau numerarul nu este pus la dispoziție pentru control.
2. Declarația de informare menționată la alineatul (1) cuprinde detalii despre:
 - (a) declarant, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (b) proprietarul numerarului, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (c) expeditorul numerarului, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (d) destinatar sau destinatarul preconizat al numerarului, inclusiv numele complet, adresa, data și locul nașterii, precum și naționalitatea;
 - (e) suma și natura numerarului;
 - (f) proveniența și utilizarea prevăzută a numerarului.
3. Informațiile sunt furnizate în scris sau electronic folosind formularul stabilit în temeiul articolului 15 litera (a). O copie vizată este furnizată declarantului, la cerere.

Articolul 5
Atribuțiile autorităților competente

1. Pentru a verifica respectarea obligației prevăzute la articolul 3, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația națională, controale asupra persoanelor fizice, bagajelor acestora și mijloacelor lor de transport.
2. În scopul punerii în aplicare a obligației de informare prevăzute la articolul 4, autoritățile competente au competența de a efectua, în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația națională, controale asupra oricăror transporturi, recipiente sau mijloace de transport care pot conține numerar neînsoțit.
3. În cazul în care nu a fost îndeplinită obligația prevăzută la articolul 3 sau obligația de informare de la articolul 4, autoritățile competente întocmesc, în scris sau în format electronic, o declarație din oficiu, care conține, în măsura posibilului, detaliile enumerate la articolul 3 alineatul (2) sau la articolul 4 alineatul (2), după caz.
4. Controalele se bazează, în principal, pe analiza de risc, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile, precum și de a elabora contra-măsurile necesare, și se efectuează într-

un cadru comun de gestionare a riscurilor în conformitate cu criteriile stabilite în temeiul articolului 15 litera (b).

Articolul 6
Sume cu valori sub prag

1. În cazul în care autoritățile competente depistează că o persoană fizică intră sau iese din Uniune cu o sumă de bani sub pragul menționat la articolul 3 și că, în urma unei analize de risc, există indicii conform cărora numerarul este legat de o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective, numele complet, adresa, data și locul nașterii și naționalitatea persoanei respective, precum și informațiile privind mijlocul de transport utilizat.
2. În cazul în care autoritățile competente depistează că o expediere de numerar neînsoțit cu o valoare sub pragul menționat la articolul 4 intră sau iese din Uniune și că, în urma unei analize de risc, există indicii conform cărora numerarul este legat de o activitate infracțională, acestea înregistrează informațiile respective, numele complet, adresa, data și locul nașterii și naționalitatea expeditorului, a destinatarului preconizat sau a reprezentantului acestora, precum și informațiile privind mijloacele de expediere utilizate.

Articolul 7
Reținerea temporară a numerarului de către autoritățile competente

1. Autoritățile competente pot să confiște și să rețină temporar numerarul printr-o decizie administrativă, în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația națională, în cazul în care:
 - (a) obligația prevăzută la articolul 3 sau articolul 4 nu este respectată; sau
 - (b) există indicii că numerarul este legat de o activitate infracțională, indiferent dacă acesta este transportat de o persoană fizică sau este numerar neînsoțit.
2. Decizia administrativă menționată la alineatul (1) este însoțită de o expunere de motive, este comunicată persoanei afectate în momentul în care este emisă și face obiectul unei căi de atac efective, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională.
3. Perioada de reținere temporară este strict limitată la timpul necesar pentru ca autoritățile competente să stabilească dacă împrejurările cazului justifică reținerea în continuare. Perioada maximă de reținere temporară este stabilită de legislația națională; aceasta nu poate depăși 30 de zile. În cazul în care nu se ia o decizie în ceea ce privește reținerea în continuare a numerarului în acest termen sau în cazul în care se decide că împrejurările cazului nu justifică reținerea în continuare, numerarul este pus imediat la dispoziția declarantului.

Articolul 8
Furnizarea de informații către unitatea de informații financiare

1. Autoritățile competente înregistrează informațiile obținute în conformitate cu articolul 3, articolul 4, articolul 5 alineatul (3) sau articolul 6 și le transmite unității de

informații financiare a statului membru în care au fost obținute, în conformitate cu normele tehnice stabilite în temeiul articolului 15 litera (c).

2. Informațiile prevăzute la alineatul (1) se comunică în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult o lună de la data la care au fost colectate.

Articolul 9

Schimbul de informații între autoritățile competente și cu Comisia

1. Autoritatea competentă a fiecărui stat membru comunică, prin mijloace electronice, autorităților competente din toate celelalte state membre următoarele informații:
 - (a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);
 - (b) informațiile colectate în temeiul articolului 6;
 - (c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul este legat de o activitate infracțională;
 - (d) informații de risc anonimizate și rezultatele analizei de risc.
2. În cazul în care există indicii că numerarul are legătură cu o activitate infracțională care ar putea aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, informațiile menționate la alineatul (1) sunt transmise, de asemenea, Comisiei.
3. Autoritatea competentă comunică informațiile menționate la alineatele (1) și (2) în conformitate cu normele tehnice stabilite în temeiul articolului 15 litera (c) și utilizând formularul elaborat în temeiul articolului 15 litera (d).
4. Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) sunt comunicate în cel mai scurt timp posibil și în termen de cel mult o lună de la data la care au fost colectate.

Articolul 10

Schimbul de informații cu țări terțe

1. Statele membre sau Comisia pot comunica unei țări terțe următoarele informații, în cadrul asistenței administrative reciproce, sub rezerva autorizării de către autoritatea competentă care a obținut informațiile de la declarant sau de la reprezentantul acestuia și cu condiția ca o astfel de comunicare să respecte legislația națională și dispozițiile Uniunii privind transferul de date cu caracter personal către țări terțe:
 - (a) declarațiile din oficiu întocmite în temeiul articolului 5 alineatul (3);
 - (b) informațiile colectate în temeiul articolului 6;
 - (c) declarațiile obținute în temeiul articolului 3 sau al articolului 4, în cazul în care există indicii că numerarul este legat de activități de spălare a banilor sau finanțare a terorismului.
2. Statele membre notifică Comisiei orice comunicare a informațiilor în temeiul alineatului (1).

Articolul 11
Secretul profesional și confidențialitatea și securitatea datelor

1. Autoritățile competente asigură securitatea datelor pe care le-au obținut în conformitate cu articolele 3, 4 și 6.
2. Toate informațiile înregistrate de către autoritățile competente intră sub incidența obligației de secret profesional.

Articolul 12

Protecția datelor cu caracter personal și perioadele de păstrare

1. Autoritățile competente acționează în calitate de operatori ai datelor cu caracter personal pe care le-au obținut în conformitate cu articolele 3, 4 și 6.
2. Prelucrarea datelor cu caracter personal în baza prezentului regulament are loc numai în scopul prevenirii și combaterii activităților infracționale.
3. Datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3, 4 și 6 sunt accesate numai de către personalul autorizat în mod corespunzător al autorităților competente și sunt protejate în mod adecvat împotriva accesului sau comunicării neautorizate. Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 8, 9 și 10, informațiile nu pot fi divulgate sau comunicate fără autorizarea expresă a autorității competente care le-a obținut inițial. Cu toate acestea, o astfel de autorizație nu este necesară în cazul în care autoritățile competente sunt obligate să divulge sau să comunice informațiile respective în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în statul membru în cauză, în special în legătură cu procedurile judiciare.
4. Datele cu caracter personal obținute în conformitate cu articolele 3, 4 și 6 sunt stocate de către autoritățile competente și unitatea de informații financiare pentru o perioadă de cinci ani de la data la care au fost colectate. La expirarea acestui termen, datele sunt șterse sau sunt anonimizate.

Articolul 13
Sanțiuni pentru nerespectare

Fiecare stat membru prevede sancțiuni aplicabile în cazul nerespectării obligației de declarare prevăzute la articolele 3 și 4. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 14
Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 2 alineatul (2) este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată de la*
3. Delegarea competențelor menționată la articolul 2 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (2) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 15

Conferirea competențelor de executare

Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, măsuri pentru a asigura aplicarea uniformă a controalelor de către autoritățile competente, inclusiv:

- (a) modelul formularelor de declarație și de informare menționate la articolul 3 alineatul (3) și la articolul 4 alineatul (3);
- (b) criteriile cadrului comun de gestionare a riscurilor menționate la articolul 5 alineatul (4);
- (c) normele tehnice pentru schimbul de informații în temeiul articolelor 8 și 9, inclusiv instituirea unui sistem electronic adecvat;
- (d) modelul de formular pentru comunicarea informațiilor menționate la articolul 9 alineatul (3);
- (e) normele și formatul care urmează să fie utilizate de către statele membre pentru a furniza Comisiei informații statistice anonime privind declarațiile și infracțiunile în conformitate cu articolul 17.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 alineatul (2).

* Data intrării în vigoare a actului legislativ de bază sau orice altă dată stabilită de legiuitor.

Articolul 16
Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de Comitetul pentru controlul numerarului. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 17
Comunicarea informațiilor referitoare la punerea în aplicare a prezentului regulament

1. În termen de cel mult șase luni de la data aplicării prezentului regulament, statele membre comunică Comisiei:
 - (a) lista autorităților competente în temeiul articolului 2 alineatul (1);
 - (b) detaliile privind sancțiunile introduse în temeiul articolului 13;
 - (c) informații statistice anonime privind declarațiile, controalele și infracțiunile, utilizând formatul stabilit în temeiul articolului 15 litera (e).
2. Statele membre notifică Comisiei orice modificări ulterioare ale informațiilor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) în termen de cel mult o lună de la intrarea în vigoare a modificărilor respective.

Informațiile menționate la alineatul (1) litera (c) sunt transmise Comisiei cel puțin o dată la șase luni.
3. Comisia pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre informațiile menționate la alineatul 1 litera (a), precum și orice modificări ulterioare ale informațiilor în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 18
Evaluare

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament la cinci ani de la intrarea sa în vigoare și, ulterior, din cinci în cinci ani.

Articolul 19
Abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1889/2005

Se abrogă Regulamentul (CE) nr. 1889/2005.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 20
Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la....*

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

* Doi ani de la intrarea în vigoare a actului legislativ de bază sau orice altă dată stabilită de legiuitor.